

«In stérpa sa speranță d'o glorie, ce pasă,
 «In cursul vieței sale în urmă'ă omul lasă
 «Un nume, ce tot scade din di în di proscrisu',
 «Și timpul p'a lui valuri īnalță și coboră
 «Acéstă cădătură, și 'n fine o dobóra
 «In al uîtărei negru și distructor abisă!»

Vom maă cita și din poesia „*La Schiller*“, espreziunea timpului pentru toți ómeni, ce luptă pentru lumină :

«Avuș de adversariu pe *Om*; și-atât ajunge :
 «Te eartă să'i facă răul, ear' binele necă mort;
 «Insultă'lă, te onoră; striveșce'lă, te adoră ;
 «Dă 'ă glorie, onore, te 'mpilă de ultragiu';
 «Dă 'ă patrie, dă 'ă nume, că el te expatriază ;
 «Dă 'ă adevăr, dreptate; calomnia'tă e parte.

«E orb și 'ă daă lumină? — El vede câte n'aă ;
 «E mut, și 'lă facă cu limbă? te mușcă vipera ;
 «Dă 'ă viitor, viață, că 'tă ia el și trecutul ;
 «Realta'lă pân' la ceruri, de viu te-afundă 'n iad ;
 «Acesta e păcatul său omul cel cădut!!! 1)»

* * *

Barbu Parisă Mumulenu, s'a născut la anul 1794 în Slatina, Distr. Olt. Venind ca copil încă în București s'a alăturat de casa boe-

1) Din *Cursă de Poesie generale* vol. I. an. 1868.